

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 24/345

Аркуш 1 із 3-х

**РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА**

**Високопреосвященним архієпископам і митрополитам,
боголюбивим єпископам, всесесному духовенству,
преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам,
в Україні та на поселеннях у світі сущим**

*... І вона породила свого сина первородного,
сповила його та поклала в ясла,
бо не було їм місця в заїзді (Лк. 2, 7).*

Христос народився! Славимо Його!

Дорогі в Христі!

Різдво Христове непереможною силою світла і теплом Божої любові огортає нас! Сьогодні Син Божий народжується в людському тілі, беручи на себе всі досвіди людського життя: переживає вбогість, відкинутість і ворожнечу, холод зламаних людських стосунків і темряву людської ненависті й переслідування. Бог приходить саме туди, де «немає Йому місця», де людина викинула Його зі свого життєвого простору та горизонту власних мрій.

У різдвяну ніч духовна темрява, яку створила людина холодом власної байдужості та гріха, відступає перед Божим світлом із небес у Дитятку Ісусі, що спочиває в яслах на сіні. Під ангельський спів «Слава во вишніх Богу і на землі мир...» холод відчуження людини від Бога і ближнього перетворюється на тепло наближення Бога до людини. Про це пророкує старозавітний пророк Ісая: «Народ, що в пітьмі ходить, уздрів світло велике; над тими, що живуть у смертній тіні, світло засяяло» (9, 1).

Водночас наближення Бога до людини в Різдві Сина Божого дає початок справжньому зближенню людини з людиною, справжньому примиренню і миру, який із небес приходить до нас. У відповідь на Божу близькість, яка зігриває і рятує життя, пастушки кажуть один до одного: «Ходімо до Вифлеєму!» (пор. Лк. 2, 15). Вони разом ідуть, шукають і знаходять Йосифа, Марію й Дитятко, яке лежить у яслах. Побачивши Дитя у вертепі, як було їм сповіщено, вони виходять і радісно розповідають про це диво, яке пережили.

Опис цієї зустрічі дихає на нас теплом. Божественне Дитя є для нас, українців, світлом Божим серед воєнної темряви, теплом Божої близькості серед нелюдських відчужень сьогодення.

Цієї зими ворог хоче перетворити в Україні темряву і холод на зброю масового знищення, найдешевшу у світі! Щоночі повітряні атаки агресора методично нищать

наші міста і сіла, домівки та їх життєво необхідну інфраструктуру, вбивають цивільних людей. Ворог прагне зробити з квітучої країни льодяну пустелю, експортуючи в Україну пустку власного Сибіру. Те, що він не може вкрасти, – безоглядно нищить; кого не здатний поневолити – убиває. Куди він заходить, там немає вже місця ні для кого – ні для Бога, ні для людини. Скільки зусиль він вкладає, щоб сіяти холод, голод, темряву і власну духовну порожнечу! Це про нього можна сміливо сказати словами пророка Давида: «Невже не схаменуться всі ті лиходії, що поїдають мій народ, начебто хліб їли? Вони Господа не призивають, тим і дрижатимуть від страху, бо Бог – із родом справедливих. Над замислом убогого ви хочете сміятись, проте Господь – його притулок» (Пс. 14, 4–6).

Та попри непевність, тривогу, жалобу і журбу, ми, українці, святкуємо Різдво, як це робили наші предки з роду в рід, навіть перебуваючи під пануванням безбожного комуністичного режиму минулого століття. У криївках карпатських лісів, на засланнях чи потаємно по домівках вони запалювали різдвяну свічку на знак живої віри, на знак присутності між нами Христа-Спасителя. Коли довкола темрява, то світло, яким є новонароджений Господь, світить ще яскравіше! Він сам нас у цьому запевняє: «Я – світло світу. Хто йде за Мною, не блукатиме в темряві,

а матиме світло життя» (Ів. 8, 12). Відтак робить кожного з нас носієм Божого світла: «Ви – світло світу... Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі» (Мт. 5, 14, 16).

Світло Новонародженого в душі й тілі нашого народу освічує простір надії й незламності. Коли довкола нас темрява, хай те світло Різдва, що всередині нас, стане ще яскравішим! Замість нарікати на темряву – запалімо хоча б одну різдвяну свічку! Коли відчуваємо холод – зігріймо хоча б одну людину добром власного серця, і нам разом стане тепло в Божій любові! Це різдвяне світло і тепло сьогодні поширюймо довкола себе.

Посеред ночі тривалої російської агресії ми, українці, нашим свідченням запалюємо непереможне світло Божої правди і любові. Прикладами такого світла є жертвне служіння наших захисників, жертвна праця волонтерів, медиків і капеланів, численні прояви солідарності, які ми виявляємо ближнім у потребі в щоденних обставинах цього воєнного лихоліття. А особливим знаком присутності Божого світла між нами є Центри стійкості та лікування ран війни, які споруджені зусиллями наших вірних та в яких знаходять духовну і гуманітарну підтримку найбільш вразливі соціальні групи нашого суспільства. Ці осередки, що зазвичай розміщені поряд із нашими громадами, нагадують затишне місце біля Вифлеєму, яке знайшов св. Йосиф для Марії та в якому Вона породила і сповила Дитя Ісуса.

У цих сучасних різдвяних яслах, де завдяки сяйву людської солідарності під час «блекаутів» є електроенергія і можна зігрітися, сьогодні лунає коляда! Там є місце для Бога, там є місце для кожної людини, яка може не тільки задовольнити свої дочасні потреби, а й оновити світильник власного серця, щоб відтак світити іншим «надією, до якої нас кличе Господь» (пор. Еф. 1, 18), бути носієм стійкості для втомлених.

Нині серце кожного віруючого українця стає гостинним Вифлеємом, де знаходить прихисток Ісус, який приходить до нас у постаті нашого ближнього в потребі. Саме в серцях синів і дочок нашого народу, які, перебуваючи на рідних землях чи на поселеннях, підносять руки в молитві до неба і простягають руку допомоги ближньому, кується спільна перемога України над сучасним Іродом, який заповзався погубити наш народ. Проте ми з вірою в серці можемо співати пісню перемоги над Іродами всіх часів:

Благослови нас, Дитятко Боже,
Даруй нас нині любов'ю,
Хай і пекельна сила не зможе
Нас розділити з Тобою.
Благослови нас, ми ж Твої діти,
Христос родився, славте! («На небі зірка»).

У цей радісний і світлий день Різдва Христового вітаю кожного з вас теплом Божої безнастанної присутності. Із глибокою вдячністю в серці вітаю наших військових, волонтерів, медиків, енергетиків і рятувальників. Уже котрий рік поспіль ви є носіями надії, невтомно захищаючи, підтримуючи та зберігаючи життя нашого багатостраждального люду.

Вітаю також наших учителів і вихователів, які з великою посвятою в умовах війни не тільки передають дітям знання, а й плекають у них відчуття стійкості, навчають їх бути людьми навіть у нелюдських обставинах. Усім, хто світить світлим серцем серед темряви і зігріває добром серед холоду війни й розрухи, висловлюю глибоку подяку.

Вітаю тих, хто зараз перебуває на лінії фронту, на окупованих територіях, у лікарнях. Особливо вітаю тих, хто втратив домівку, і тих, хто дав потребуючим притулок, чи в Україні, чи за кордоном, щоб вони відчували крихту домашнього затишку та різдвяної радості.

З Різдвом Христовим бажаю поспішити до тих, хто оплакує втрату загиблих і зниклих безвісти, хто чуває над пораненими в лікарнях.

Обіймаю тих, хто є далеко від рідної землі, батьків, які скучають за своїми дітьми, дружин, які чекають повернення з фронту своїх чоловіків, та дітей, які моляться, щоб тато якнайшвидше повернувся додому.

Від щирого серця уділяю всім вам батьківське благословення і бажаю кожному з вас, від наймолодшого до найстаршого, справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, переможного, мирного і благословенного прийдешнього року. Поки ми здатні світити й зігрівати одне одного різдвяним світлом, колядою та молитвою, ніяка темрява чи холоднеча нас ніколи не подолає!

Христос народився! Славимо Його!

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Ликійських, чудотворця,
6 грудня 2024 року Божого

UKRAINIAN GREEK CATHOLIC CHURCH
SVIATOSLAV SHEVCHUK
MAJOR ARCHBISHOP OF KYIV-HALYCH

Вих. БА 24/345 ENG

Page 1 of 3

CHRISTMAS PASTORAL LETTER
OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV

**Most Reverend Archbishops and Metropolitans,
God-loving Bishops, Very Reverend Clergy, Venerable Monastics,
Dearly Beloved Brothers and Sisters,
in Ukraine and throughout the world**

*...And she gave birth to her firstborn son
and wrapped him in swaddling cloths and laid him in a manger,
because there was no place for them in the inn (Lk 2:7).*

Christ is born! Glorify Him!

Beloved in Christ!

The Nativity of Christ envelops us with the invincible power of light and the warmth of God's love! Today, the Son of God is born in a human body, taking on all the experiences of human life: facing poverty, rejection and enmity, the coldness of broken human relationships, and the darkness of human hatred and persecution. God comes exactly where "there is no place for Him," where man has thrown Him out of his life space and the horizon of his own dreams.

On Christmas night, the spiritual darkness created by man through the coldness of his own indifference and sin dissipates before God's light from heaven in the Child Jesus, resting in a manger on hay. Under the angelic chant, "Glory to God in the highest and on earth peace..." the coldness of man's alienation from God and his neighbour transforms into warmth by God's drawing close to man. This is prophesied by the Old Testament prophet Isaiah: "The people who walked in darkness have seen a great light; those who dwelt in a land of deep darkness, on them has light shined" (9:1).

At the same time, God drawing close to man in the Nativity of the Son of God gives rise to an authentic rapprochement of man with man, to authentic reconciliation and peace that comes to us from heaven. In response to God's closeness, which warms and saves life, the shepherds say to each other: "Let us go to Bethlehem!" (cf. Lk. 2:15). They go together, seek out and find Joseph and Mary with the Child lying in the manger. Having seen the Child in the stable cave, as they were foretold, they go out and joyfully tell about the wonder they experienced.

The description of this meeting breathes warmth on us. The Divine Child is for us, Ukrainians, the light of God amidst the darkness of war, the warmth of God's closeness amidst the inhuman alienations of today.

This winter, in Ukraine the enemy wants to turn darkness and cold into weapons of mass destruction, the cheapest in the world! Every night, air attacks of the aggressor methodically destroy our cities and villages, homes and their vital infrastructure, kill civilians. The enemy seeks to turn a flourishing country into an icy desert, exporting to Ukraine the wasteland of its own Siberia. What he cannot steal, he recklessly destroys; those he is unable to enslave, he kills. Wherever he goes, there is no room for anyone—neither God nor man. How much effort he puts into sowing cold, hunger, darkness, and his own spiritual emptiness! One can boldly say this about him with the words of the prophet David: "Have they no knowledge, all the evildoers who eat up my people as they eat bread and do not call upon the LORD? There they are in great terror, for God is with the generation of the righteous. You would shame the plans of the poor, but the LORD is his refuge" (Ps. 14:4-6).

But despite the uncertainty, anxiety, mourning, and grief, we Ukrainians celebrate Christmas, as our ancestors did from generation to generation, even when we were under the rule of the godless communist regime of the last century. In the hiding places of the Carpathian forests, in exile or secretly in their homes, they lit a Christmas candle as a sign of living faith, as a sign of the presence of Christ the Saviour among us. When darkness surrounds us, the light, which is the newborn Lord, shines even brighter! He himself assures us of this: "I am the light of the world. Whoever follows me will not walk in darkness, but will have the light of life" (Jn. 8, 12). And then he makes each of us bearers of God's light: "You are the light of the world... In the same way, let your light shine before others, so that they may see your good works and give glory to your Father who is in heaven." (Mt. 5:14,16).

The light of the Newborn in the soul and body of our people illuminates a place of hope and invincibility. As darkness surrounds us, may the light of Christmas that is within us become even brighter! Instead of worrying about the darkness, let us light at least one Christmas candle! When we feel cold, let us warm at least one person with the kindness of our own heart, and together we will experience the warmth of God's love! Let us spread this Christmas light and warmth around us today.

In the middle of the night of prolonged Russian aggression, we, Ukrainians, light up the invincible light of God's truth and love with our witness. Examples of this light are the self-sacrificing service of our defenders, the self-sacrificing work of volunteers, doctors and chaplains, the numerous expressions of solidarity that we show to our neighbours in need in the daily circumstances of this calamity of war. And a particular sign of the presence of God's light in our midst are the Centres for resilience and the treatment of the wounds of war, which were built by the efforts of our faithful and in which the most vulnerable social groups of our society find spiritual and humanitarian support. These centres, which are usually located near our communities, resemble the quiet place near Bethlehem, which St. Joseph found for Mary and in which she gave birth and swaddled the Child Jesus.

In these contemporary Christmas mangers, where thanks to the glow of human solidarity during the blackouts there is electricity and you can warm up, today carols resound! There a place is provided for God, there a place is provided for every person who can not only satisfy his temporary needs but can also renew the lamp of his own heart, in order to shine unto others "with the hope to which the Lord calls us" (cf. Eph. 1:18), to be a bearer of resilience for the tired.

Today the heart of every believing Ukrainian becomes a hospitable Bethlehem, where Jesus finds refuge, who comes to us in the form of our neighbour in need. It is in the hearts of the sons and daughters of our people who in their native lands or in the settlements, raise their hands in prayer to the sky and extend a helping hand to their neighbour. It is here that

the common victory of Ukraine over a modern Herod, who set out to destroy our people, is forged. And so, with faith in our hearts, we can sing a song of victory over the Herods of all times:

*Bless us, Divine Child,
Give us today your gift of love
May not the power of hell ever be able
To separate us from You.
Bless us, for we are Your children,
Christ is born, give praise! ("Na nebi zirka - In the sky a star").*

On this joyful and bright day of Christmas, I greet each of you with the warmth of God's unceasing presence. With deep gratitude in my heart, I greet our military, volunteers, doctors, energy workers, and rescuers. For several years now, you have been the bearers of hope, tirelessly protecting, supporting, and preserving the lives of our long-suffering people.

I also greet our teachers and educators, who with great dedication in conditions of war not only impart knowledge to children, but also nurture in them a sense of resilience, teach them to be human, even in inhumane circumstances. To everyone who shines with a bright heart in the midst of darkness and projects the warm of kindness in the cold of war and devastation, I express my deep gratitude.

I greet those who are currently on the front line, in the occupied territories, in hospitals. I especially greet those who lost their homes, and those who provided shelter to those in need, whether in Ukraine or abroad, so that they might experience some home comfort and Christmas joy.

With Christ's Nativity I wish to hasten to those who mourn the loss of the dead and the missing in action, who watch over the wounded in hospitals.

I embrace those who are far from their homeland, parents who miss their children, wives who are waiting for their husbands to return from the front, and children who are praying that daddy will come home as soon as possible.

From the bottom of my heart, I impart on you all my fatherly blessing, and wish each of you, from the youngest to the oldest, the true joy of God's children, a tasty kutia, a merry celebration of Christ's Nativity, and a happy, peaceful, victorious and blessed New Year. As long as we are able to shine and warm one another with the light of Christmas, carols and prayer, no darkness or cold will ever overcome us!

Christ is born! Glorify Him!

Given in Kyiv

at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the day of our father, St. Nicholas of Myra in Lycia, the Wonderworker,
the 6th of December in the 2024th Year of our Lord